

מת (חיפה) 54611-08-24 - עלאא חמאדי (עציר) נ' מדינת ישראל

בית משפט השלום בחיפה

מ"ת 54611-08-24 מדינת ישראל נ' חמאדי(עציר)
תיק חיצוני: פמ"ח 3503/24

לפני כבוד השופט בוריס שרמן
המבקש
נגד
המשיבה
עלאא חמאדי (עציר) ע"י ב"כ עו"ד רוזן והבי
מדינת ישראל ע"י ב"כ פרקליטות מחוז חיפה-פלילי

החלטה

האם ראוי המבקש, העומד לדין בגין סדרת מעשי מרמה חמורים, למידה של אמון בסיסי המקימה עילה לעיון חוזר בחלוף חצי שנה מאז הגשת כתב האישום? בנסיבות העניין תשובתי לכך שלילית.

1. לפני בקשה לעיון חוזר לפי סעיף 52(א) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה-מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: "**חוק המעצרים**").

2. המבקש עומד לדין בגין שורת עבירות מרמה. בהחלטה מיום 3/11/24 הוריתי על מעצרו עד תום ההליכים, לאחר שמצאתי כי נשקפת ממנו מסוכנות גבוהה לשלום וביטחון הציבור. עמדתי על כך שהגם שמדובר בעבירות רכוש, בעניינו של המבקש הצטברו נתונים רבים שלא מאפשרים מתן אמון בו. כך, העבירות נשוא התיק הנוכחי בוצעו עת המבקש ממתין לגזירת דינו בתיק מרמה חמור אחר, שם הוא ביקש דחיית הטעונוים לעונש על מנת להשיב לקורבנותיו את אשר גזל מהם. העבירות בשני כתבי האישום נעברו לאורך זמן, בתדירות גבוהה, תוך גרימת נזקים כלכליים משמעותיים לקורבנות. מצאתי כי התנאים המגבילים בהם המבקש היה נתון בתיק הקודם לא מנעו את ביצוע העבירות בתיק הנוכחי. כן התחשבתי בכך שהוגש בעניינו של המבקש תסקיר שלילי שלא המליץ על שחרור לחלופה.

על החלטתי זו הוגש ערר שנמחק בהמלצת בית המשפט המחוזי הנכבד ביום 24/11/24.

3. המבקש לא השלים עם רוע הגזירה וביום 12/12/25 הגיש בקשה לעיון חוזר, אותה דחיתי

בהחלטה מיום 15/12/25 לאחר שמצאתי כי היא לא מעלה נימוק כלשהו המצדיק עיון חוזר אלא מדובר בחזרה על הטענות שנדונו ונדחו בהחלטות קודמות.

4. לא יבשה דיו על ההחלטה, וביום 30/12/25 המבקש הגיש בקשה נוספת לעיון חוזר. הפעם תקף המבקש את התשתית הראייתית עליה מבוסס כתב האישום. כן טען לאכיפה בררנית ולחלוף זמן. לאחר שהתקיימו הליכים שונים לבירור טענותיו, בדיון ביום 28/1/25 ב"כ המבקש קיבל את המלצתי, חזר על ההסכמה לקיומן של ראיות לכאורה ובשל חלוף הזמן עתר להגשת תסקיר מעצר משלים. נעתרתי לבקשה על אף התנגדות ב"כ המשיבה.

5. מתסקיר המעצר המשלים מיום 3/3/25 למדתי כי לא חל שינוי של ממש ברמת המסוכנות הנשקפת מהמבקש. כמו כן, לאחר בחינת החלופות הביתיות שהוצעו ע"י המבקש שירות המבחן שלל אותן כשהתרשם שהמפקחים המוצעים לא מהווים דמויות סמכותיות בעיניו, רובם לא מודעים לדפוסי אישיותו המורכבים ומגלים גישה סלחנית כלפי עבירותיו.

6. ב"כ המבקש טען שהמבקש נתון במעצר למעלה מ-7 חודשים ומדובר בפרק זמן המצדיק עיון חוזר ושחרור לחלופה. הוא תקף את ממצאי שירות המבחן שלא התחשב לשיטתו בהתנהגותו החיובית של המבקש במעצר, הפנה להלכה לפיה תסקיר המעצר מהווה המלצה בלבד וביקש כי אבחן את מערך הפיקוח באופן בלתי אמצעי.

7. ב"כ המשיבה סמכה ידיה על ממצאי התסקיר וביקשה לדחות את הבקשה. לשיטתה, לא חלה הפחתה במסוכנות המשיב ואין בכוחה של חלופה כלשהי כדי לאיינה.

דיון והכרעה

8. לאחר ששקלתי את ענייניו של המבקש הגעתי למסקנה כי דין הבקשה לעיון חוזר להידחות.

9. הבקשה הוגשה מכוח סעיף 52(א) לחוק המעצרים הקובע כי עצור רשאי לפנות לבית המשפט בבקשה לעיון חוזר בהחלטה בעניין מעצרו, "אם נתגלו עובדות חדשות, נשתנו נסיבות או עבר זמן ניכר מעת מתן ההחלטה". לא מצאתי ממש בטענות לגבי עובדות חדשות שכביכול נתגלו או נסיבות שהשתנו וטוב עשה ב"כ המבקש שחזר בו מטענותיו בהקשרים אלה.

10. העילה הרלבנטית היחידה שנותרה הינה עילת חלוף הזמן. המבקש נעצר ביום 29/7/24 וכתב האישום הוגש ביום 22/8/24. חלפו מעל 7 חודשים מאז מעצרו ומעל חצי שנה מאז הגשת כתב האישום, ומכך לא ניתן להתעלם. אלא שעילת חלוף הזמן הינה גמישה ותלויה במכלול נסיבות העניין. בהקשר זה נקבע בעמ"ת 66239-01-25 עמאר עזאזמה נ' מדינת ישראל (כב' השופטת י' וילנר, החלטה מיום 25/2/25), תוך שבית המשפט העליון דוחה ערר על החלטה שדחתה בקשה לעיון חוזר בחלוף כשנה לאחר החלטת המעצר המקורית:

"אכן, כטענת העורר, חלף פרק זמן לא מבוטל מאז שניתנה ההחלטה בדבר מעצרו. אולם כידוע, **בחינת הזמן שחלף נעשית על רקע מכלול נסיבות העניין, וניתן להביא בחשבון, בין היתר, את חומרת העבירות שמיוחסות לעורר ומידת מסוכנותו** (בש"פ 1034/20 ביחלו נ' מדינת ישראל, פס' 10 [נבו] (12.2.2020); בש"פ 5221/19 לוזון נ' מדינת ישראל, פס' 12 [נבו] (12.9.2019)).

11. הגם שאיני מתעלם כאמור מחלוף הזמן מאז מעצרו של המבקש, החלטת המעצר נשוא הבקשה לעיון חוזר ניתנה ביום 3/11/24, לפני כ-4 חודשים בלבד. הגם שפרק זמן זה יכול בנסיבות מסוימות להקים עילה לעיון חוזר, אין מדובר בכלל, רחוק מכך.

בהחלטה מיום 3/11/24 עמדתי על הנתונים שנפרסו לפני השוללים אפשרות ליתן במשיב את האמון הבסיסי הדרוש לשקילת חלופה כלשהי. לאחר עיון בתסקיר המשלים אין לי אלא לחזור על קביעותיי.

12. אכן, מעשי המבקש נעשו תוך תכנון קפדני, בהיקף כספי משמעותי ביותר, בשיטתיות ותוך תעוזה רבה. המבקש ביצע סדרה של עבירות מרמה חמורות בהיותו נתון בתנאים מגבילים בתיק האחר, תוך שהוא מבקש לדחות את הטיעונים לעונש באותו תיק על מנת לפצות את קורבנותיו. והנה, במקום פיצוי הקורבנות, לכאורה נכשל המשיב בעבירות חמורות חדשות, בהיקף כספי גבוה הרבה יותר. בנסיבות אלה הערכת שירות המבחן בדבר מסוכנותו הגבוהה של המשיב נשענת על בסיס איתן ואיני סבור כי יש בכוחה של חלופה כלשהי, לרבות מעצר בפיקוח אלקטרוני, בפיקוח אנושי ובערבויות משמעותיות, כדי לאיינה. גם בהקשר זה אני מפנה להחלטתי מיום 3/11/24.

13. משלא ניתן לתת אמון במשיב, לא ראיתי מקום לחקירת המפקחים המוצעים לפניי ובחינה פרטנית של החלופות שהוצעו. למעלה מן הנדרש אציין כי אני שותף לעמדת שירות המבחן לפיה מערך הפיקוח המוצע לא יוכל להפחית את מסוכנותו של המשיב למידה סבירה. אזכיר, כי העבירות נעברו עת המשיב היה נתון בתנאים מגבילים ותחת פיקוחם של חלק מהמפקחים המוצעים. כמו כן לא מצאתי סיבה להתערב במסקנות שירות המבחן שהתרשם כי המפקחים המוצעים לא יוכלו להציב גבול למבקש, רובם לא מודעים לרמת מסוכנותו ומתייחסים באופן סלחני לעבירותיו ולחלקם היכרות שטחית בלבד עמו. רק שניים מהמפקחים מודעים לדפוסי אישיותו המורכבים, אך הם שייכים לשתי חלופות שונות שהוצעו ומתגוררים במרחק רב זה מזה.

מכל מקום, הדברים נאמרו למעלה מן הצורך נוכח קביעותיי דלעיל.

14. איני מתעלם מכך שההליך העיקרי מצוי בתחילתו וצפוי להימשך זמן לא מבוטל. בהקשר זה אציין, כי מעיון בתיק עולה שהתמשכות ההליך לא באה בשל התנהלות המשיבה. מרבית בקשות הדחייה באו מצד המבקש, שבחר להחליף מספר סניגורים (ב"כ המבקש הנוכחי הינו הסניגור החמישי המייצג את המשיב בתיק העיקרי ובהליך שלפני).

15. סוף דבר, למרות הזמן שחלף ועוד צפוי לחלוף לא מצאתי כי המשיב ראוי למידה של אמון

בסיסי המאפשרת בחינת חלופה למעצר ואני דוחה את הבקשה לעיון חוזר.

ניתנה היום, י"א אדר תשפ"ה, 11 מרץ 2025,
במעמד הצדדים.